

[Lone Dybkjær]

at man kan komme for langt ud, hvis man skal prøve at argumentere for dette forslag med andet end ren ideologi, hvad jeg tror er baggrunden for den konservative holdning, eller ren logik, hvad der er baggrunden for Det Radikale Venstres holdning. Med logik mener jeg her, at det passer med, hvordan andre ting ser ud på dette område; det er det, vi har været dikteret af. Det er mere sagt for en ordens skyld, at der hos os ikke har ligget nogen mere ideologiske betragtninger, sådan som den konservative ordfører var inde på det.

Jeg synes, det kan være meget fornuftigt at rejse, når man er 60 år, hvis man i øvrigt ikke har haft meget lejlighed til det, men jeg indrømmer gerne, at det ikke giver særlig meget beskæftigelse.

I øvrigt skal jeg tilslutte mig det, hr. Stavad sagde om, at forrentningen er god, så det er ikke sikkert, at så mange vil benytte sig af det. Men det kan vi ikke vide; det kan kun tiden vise.

Jeg kan lige så godt på forhånd markere – hvis et forslag herom skulle blive fremsat – at Det Radikale Venstre ikke i øjeblikket vil ændre på procentsatsen med hensyn til aktieandelen, men at vi selvfølgelig er nødt til at diskutere, om vi kan finde en fornuftig afvikling af aktiesalget, hvis det bliver aktuelt, ved at der sker denne udbetaling. Det vil vi gerne se på. Men vi er ikke stemt for at ændre procentsatsen lige i øjeblikket, og jeg behøver vist ikke nævne hvorfor. Lige nu synes vi ikke, tidspunktet er det mest velvalgte.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Tak for tilslutningen til lovforslaget. Der har været meget bred tilslutning til det. Jeg mener, samtlige politiske partier sagde noget positivt om det, så forslaget kan måske oven i købet blive enstemmigt vedtaget.

Der har i årenes løb været mange ideer til, hvordan man kan anvende midlerne i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det mest vidtgående forslag har jeg læst i Jyllands-Posten i dag. Her har man regnet ud, at man for de 35 mia. kr., der ligger i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, kan sende samtlige 179 medlemmer af Folketinget til Mallorca i 1.880 år, og så ville man ikke høre mere til dem før i året 3873. Jeg ved ikke, om det skulle være en optakt til et nationalt kompromis mellem Folketinget og befolk-

ningen. Efter min opfattelse er dette forslag bedre, så jeg er glad for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vødtes uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Ophævelse af ret og pligt til uddannelsestilbud efter 1. arbejdstilbud samt for- søg med behovsorienteret aktiveringsindsats m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet støtter meget gerne dette lovforslag. Vi lægger stor vægt på, at der ved forslaget tilflyder området 200 mio. kr. til en særlig indsats for de udsatte grupper, og at der lægges op til en incitamentsordning og en forsøgsregion. Det vil sige, at vi med dette forslag har mulighed for en betydelig højere grad af fleksibilitet i den aktiverende indsats for de ledige. Vi har igennem nogle år diskuteret, om reglerne var for stramme, og om man opfyldte de behov, de ledige havde, og de behov, det lokale arbejdsmarked havde med hensyn til, hvilke kvalifikationer de ledige skulle have.

Vi vil meget gerne bidrage til med dette lovforslag at skabe fleksibilitet og imødekommethed over for de meget store krav, der har været stillet, siden ATB-/UTB-loven blev vedtaget i 1988.

[Jytte Andersen]

Jeg skal dog sige, at vi gerne havde set, at retten til et UTB-tilbud var blevet bevaret. Det var ikke politisk muligt at komme igennem med det, men vi har en forventning, og jeg tror en realistisk forventning om, at det nye regelsæt, som partierne nu skal diskutere, vil synliggøre, at de ledige har nogle muligheder, som er gode og reelle, og som også betyder, at den kødannelse, der er på UTB-tilbudene, kan blive afviklet.

Med hensyn til incitamentsordningen har vi i vores udspil til forhandlingerne fremlagt et konkret forslag: Hvis man forestillede sig, at en arbejdstilbudsperson kom i privat jobtilbud, ville man spare 80.000 kr., og her synes vi, at de 40.000 af de 80.000 kr. skulle tilflyde regionen, så det i virkeligheden blev en overskudsforretning. Derfor er vi lidt usikre over for, om en sådan incitamentsordning vil komme til at lægge for stort beslag på de 200 mio. kr., som vi synes primært skal bruges til uddannelse og jobtræningsforløb og eventuelt være med til at skabe grundlag og mulighed for nogle rotationsaftaler, hvor ledige kan komme i beskæftigelse og beskæftigede i uddannelse.

Der er for os ingen tvivl om, at regionsforsøget kan gå hen og blive en bestseller, hvis det bliver et godt grundlag og et ordentligt regelsæt. Vi er ikke spor i tvivl om, at mange amter vil byde sig til, når vi skal finde ud af, i hvilket amt der skal være regionsforsøg, hvor man slipper midlerne fri og sikrer, at ingen mister retten til dagpenge. Men også her ser vi frem til de forhandlinger, der ligger foran os.

Som sagt støtter vi forslaget. Vi støtter det endda meget varmt, til trods for at det ikke indeholder en retting, men alligevel nogle reelle muligheder for den samme gruppe.

Jeg vil gerne til sidst indtrængende opfordre arbejdsministeren til meget hurtigt at give arbejdsformidlingerne besked på, at der ikke er tale om forringelser, og at der ikke er tale om, at UTB-tilbudene falder væk.

Jeg var til gademøde på Nørrebrogade i lørdags, hvor én sagde, at man på arbejdsformidlingen på Svanevej fik at vide, at man kunne droppe alt om uddannelse fra 1993, fordi det er blevet sparet væk. Sådan nogle beskeder kan arbejdsformidlingssystemet af gode grunde ikke sende ud til de ledige og dermed skabe forvirring og skræmme folk fra vid og sans.

Jeg vil gerne opfordre arbejdsministeren til meget hurtigt at melde ud i systemet, at der er tale om en styrkelse af aktiveringsområdet og ikke en svækkelse. Vi kan se for os, at vi måske skal vente et par måneder på det helt klare færdigforhandlede nye regelsæt. Men i de par måneder kan vi ikke være i en situation – og det håber jeg arbejdsministeren er enig med os i – hvor de ledige frygter, at de ikke har nogen mulighed for at dygtiggøre sig.

Per Tærshøl (KF):

Med dette forslag ophæves på den ene side retten til et uddannelses tilbud og på den anden side pligten til aktivitet, i praksis pligten til at modtage et uddannelses tilbud som betingelse for at få 2. arbejdstilbud.

Det kan vi fuldt ud støtte fra konservativ side. Sagen er jo, at uddannelses tilbud i alt for mange tilfælde udelukkende benyttes til at genoptjene dagpengereetten og dermed til at forblive i dagpengesystemet. I stedet for at være en generator for ny beskæftigelse på arbejdsmarkedet er det blevet en dagpengegenerator. Det har udviklet sig til et uforholdsmæssigt stort ressourcespild, og det har selvsagt aldrig været meningen. Hvor ærgerligt det end kan være, må vi, som tingene har udviklet sig under de nuværende beskæftigelsesmæssige forhold, konstatere, at denne del af UTB-forliget fra 1988 ikke har bestået sin prøve i det praktiske liv. Det er der mange årsager til, som jeg ikke skal komme nærmere ind på ved denne lejlighed.

I den konservative gruppe tror vi imidlertid fortsat på, at det er vigtigt, at der i dagpengesystemet er både aktivitets- og uddannelses tilbud, men vi er samtidig overbevist om, at tilbudene skal være langt mere målrettede efter den enkeltes individuelle behov og muligheder. Lige så vigtigt er det, at tilbudene er skruet sammen under hensyn til de lokale erhvervs- og beskæftigelsesmuligheder.

Derfor venter vi os meget af den forsøgsordning, som forslaget giver arbejdsministeren bemyndigelse til at etablere i en konkret udvalgt region. Vi ser her en chance for i praksis at få afprøvet en mere behovsorienteret aktiveringsindsats, hvor de nuværende alt for stive regler bliver erstattet af et mere fleksibelt system.

Vi er også tilfredse med, at der bliver givet grønt lys for at lave nogle forsøg med en speci-

[Per Tærsebøl]

el indsats over for særlig udsatte grupper af ledige. Som på så mange andre områder er det også i forbindelse med langtidsledige langt det bedste at forebygge.

Tiltrængt er det også, at vi får givet AF-systemet et stærkere incitament til at skaffe endnu flere private arbejdstilbud. Det er i de private arbejdstilbud, vi har en varig beskæftigelsesvirkning, og det er i bund og grund varig beskæftigelse i det private erhvervsliv, det hele drejer sig om.

Vi kan altså støtte forslaget. Som vi ser det, er det en absolut nødvendig lappeløsning, men det er også kun en lappeløsning. Det er åbenlyst for enhver, der kender bare lidt til dagpengesystemets labyrint, at det efterhånden er en hastesag med en egentlig reform. Vi har fra konservativ side arbejdet hårdt på at få en reform, og det vil vi fortsætte med.

Jeg havde også lagt op til nogle polemiske bemærkninger, men det må jeg hellere lade være med, for tiden er rimelig fremskreden – i hvert fald for mig.

Helge Sander (V):

I betragtning af det problem, vi står over for, med alt for mange ledige burde vi i dag have diskuteret nogle langt mere vidtrækkende forslag på arbejdsmarkedsområdet. Vi burde selvfølgelig i dette Ting være kommet meget længere, end det er lykkedes i de forhandlinger, som har stået på, lige siden Zeuthenudvalget kom med sin betænkning. Men det er altså ikke lykkedes, og i stedet står vi med fem fiskale arbejdsmarkedslovsforslag, der er mere eller mindre spændende.

Jeg må sige, at jeg personlig synes, dette forslag er et af de mere spændende og mere perspektivrige, fordi det rører ved i hvert fald et par af de elementer, som vi nødvendigvis må fokusere på den dag, vi virkelig tager fat på de problemer, der hersker på arbejdsmarkedet.

Det første element er uddannelsesstilbudene, hvor vi har set af de undersøgelser, der er foretaget, at det er svage resultater, der kommer ud af dem. Derfor synes jeg, det er positivt, at vi i dette forslag koncentrerer os om dem, der virkelig har lyst, dem, der har mulighed for at få noget ud af anstrengelserne. Jeg tror også, det er væsentligt, at vi får denne sortering, som den enkelte selv foretager. Vi har set mange eksempler på uddannelsesinstitutionerne, ikke

mindst på AMU-centrene, på, at der er mange, som er kede af, at der sidder en del, som ikke har interesse i at følge med, og at det derfor måske ødelægger mere, end det gavner. Det er vi ude over med dette forslag, så derfor synes jeg, der er nogle ideer og perspektiver i denne del af forslaget, som det er værd at følge op.

Den anden del er selvfølgelig den, hvor der fokuseres på Zeuthenudvalgets forslag om en mere behovsorienteret aktiveringsindsats. Der blev man under de afsluttende forhandlinger enige om, at vi skal gøre forsøget i en enkelt region eller måske to. Jeg synes, det er vældig positivt, at vi kan afprøve det, som ikke alene Zeuthenudvalget lagde megen vægt på, men som vi også alle sammen i debatten dels ved forhandlingerne, dels ude omkring i forsamlingshusene har været enige om kunne være meget spændende og formentlig også ville føre til nogle bedre resultater, nemlig at man ude omkring fik lov til at tilrettelægge sin aktivering i forhold til de krav og behov, der er i de enkelte områder. Der er ingen tvivl om, at der er forskellige behov i det vestdanske og i det østdanske. Det bliver der mulighed for nu, samtidig med at man kan gå ind og hjælpe den enkelte, som man finder det mest hensigtsmæssigt i det lokale område.

Set i den store sammenhæng – arbejdsmarkedet som helhed – er det småting, vi har til behandling i dag, men som sagt er her i hvert fald to ting, som vi håber at vende tilbage til meget snart, således at vi kan komme videre i forsøget på at få en betydelig bedre og mere smidig lovgivning på arbejdsmarkedsområdet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ifølge forslaget ryger nu både retten og pligten til at tage et uddannelsesstilbud, før man kan få jobtilbud. Det er på en måde både godt og skidt. Når det er godt, er det, fordi det aldrig har været nogen god idé at tvinge folk i uddannelse, hvis de ikke har lyst, og når det er skidt, er det, fordi de, der gerne ville have et uddannelsesstilbud på dagpenge, nu ikke kan få det mere.

I SF er vi meget optaget af, hvordan vi finder ud af, at der skal være nogle rettigheder for de arbejdsløse i form af uddannelse og/eller arbejde og gerne på et tidspunkt, der ligger tættere på deres afskedigelse end i dag, hvor der går alt for lang tid, inden man er berettiget

[LIII Gyldenkløde]

til et tilbud. Derfor har vi ikke noget imod, at man forsøger med en bedre form for genoptræning og aktivering.

Det er efter forslaget uklart, hvor mange penge der skal afsættes hertil. Hvis det er udtryk for, at man først skal finde det amt, hvor der skal være forsøg, for derefter på baggrund af det tidligere anvendte beløb at give det samme beløb, kommer der nok ikke meget ud af det, for der har efter vores mening hele tiden været for få midler på dette område. Mens SF var med i forhandlingerne, blev det klargjort, at der ikke ville komme flere penge i systemet. Det kan være, det er ændret, men det fremgår ikke af det, jeg kan læse mig til.

Som bekendt er SF ikke med i forliget, men det betyder ikke, at der ikke kan være dele af det, vi kan støtte. Forslaget her forlænger jobtilbudsordningen til 1994, og det støtter vi. SF vil gerne være med til at få skabt en bedre model end den kendte, ikke mindst på grund af problemet med, at 85 pct. af alle jobtilbud kommer til at ligge i det kommunale system, fordi arbejdsgiverne ikke rigtig spiller med i dette her.

Såfremt SF støtter forslaget ved tredje behandling – hvilket der er en del der tyder på, men vi vil ikke tage endelig stilling til det før efter udvalgsbehandlingen – har vi ikke i givet fald støttet sidste års forlig om overenskomstindgrebet, der udmøntede sig i de 80 kr. i timen til folk, der var i jobtilbud i den offentlige sektor. Vi arbejder fortsat på at få det lavet om, fordi det giver mange problemer på arbejdspladserne.

Vi vil også gerne under udvalgsarbejdet have sikkerhed for, at dette forslags vedtagelse ikke betyder, at flere falder ud af dagpengesystemet tidligere, end de ellers ville have gjort. Hvis det sikres, kan SF støtte forslaget.

Poul Nødgaard (FP):

De seks forligspartier føler sikkert, at det lovforslag, der behandles i dag, er et skridt i den rigtige retning. Det er det måske også, men Fremskridtspartiet har ikke den store tiltro til, at de løsninger har andet formål end at lede opmærksomheden bort fra det store problem, som arbejdsløsheden er for rigtig mange medborgere. Partierne bag finansloven ved udmærket, at den eneste rigtige vej ud af arbejdsløsheden i form af formindskelse af denne går

gennem nedsættelse af de personlige skatter bl.a. ved forhøjet personfradrag. Dette ville give alle skatteydere et større disponibelt beløb og dermed større købekraft. Når dette sker, kommer der gang i beskæftigelsen, og udgifterne til dagpenge vil helt automatisk falde.

Efter denne indledende betragtning blot nogle bemærkninger om lovforslaget som sådant. Det er bemærkelsesværdigt, at de seks partier i deres idérigdom afskaffer reglerne om uddannelsestilbud, der i sin tid blev kørt frem som det helt centrale element i bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Det ville være passende, at arbejdsministeren fremkom med en redegørelse om forløbet eller måske rettere effekten af de omtalte uddannelsestilbud.

Den statslige besparelse ved at afskaffe UTB angives til 275 mio. kr. i 1993. Mange af disse penge er formentlig anvendt til lærerløn, lokaler osv. Vil dette sige, at såvel lærere som lokaler til UTB nu er overflødige? Jeg vil også gerne vide, om de, der er i gang med et UTB-tilbud, skal stoppe på en eller anden magisk dato. Det synes jeg man savner en forklaring på. Jeg har i hvert tilfælde ikke kunnet se det i forslaget.

De spørgsmål, der melder sig hos Fremskridtspartiet, når vi læser dette panikforslag, er: Hvad er formålet egentlig med disse krumspring? Det, der nu lægges op til, skal køre i 1993, men hvis man tror på de skitserede ideer for udsatte grupper, incitamentsordning for arbejdsformidlingen, forsøg efter Zeuthenrapporten osv., hvorfor så sætte noget i gang for et år? Og er det nu også et år? Inden denne lov bliver vedtaget og omsat i praksis, går der nogle måneder af 1993, så jeg forestiller mig, der bliver tale om 8-9 måneder.

Det er næsten ikke til at bære den overfladiskhed, som de seks partier lægger for dagen, godt anført af det tidligere så hæderkronede Socialdemokrati, som glansen for længst er gået af. Ja, Socialdemokratiet er efter Fremskridtspartiets opfattelse nærmest visnet set i relation til fortiden og ikke mindst den negative måde, man behandler hele ledighedssituationen på. Derfor vil Fremskridtspartiets forespørgselsdebat om arbejdsløsheden den 14. januar 1993 blive et korstog ikke alene mod regeringen, men i højeste grad også mod Socialdemokratiet, der helt svigter de arbejdsløse.

[Poul Nødgaard]

Dette lovforslag fører ikke noget som helst positivt med sig bortset fra, at de, der har arbejde, får ekstra beskæftigelse med at fremme en række teoretiske beskæftigelsesmuligheder for de ledige. Ved lovforslaget bliver der hen ved 500 mio. kr. at lege med i 1993, og hvis de seks partier tror, at man nu har fået et alibi hos de ledige og den øvrige del af befolkningen, tror man ganske fejl.

Fremskridtspartiet skal nok afsløre dette forræderi mod de ledige. Lovforslaget er efter vores opfattelse et stort bluffnummer over for de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi kan i hvert fald konstatere, at hr. Poul Nødgaard læser forslaget som en vis mand læser Bibelen. Der er ikke tale om besparelser på 275 mio. kr. Der er tale om, at de 275 mio. kr., der i dag bruges til UTB imellem 1. og 2. jobtilbud, stadig væk skal bruges til uddannelse for nogenlunde den samme gruppe plus 200 mio. kr., der skal sikre, at det regionale arbejdsmarkedssystem bliver betydelig mere fleksibelt i sin måde at arbejde på. Det kan kun komme de ledige til gode, og derfor er vi glade for dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes fortsat, det er meget interessant at høre på hr. Poul Nødgaard og den metamorfose, der sker – med hr. Poul Nødgaard i hvert fald. Om den sker med hele Fremskridtspartiet, ved jeg ikke, men i så fald, må man indrømme, befinder vi os i det, der på Christiansborgsk hedder en ny situation. Sådan som jeg husker det, har hr. Poul Nødgaard tidligere været meget indædt imod disse forslag, men det er åbenbart ikke nogen hindring for at holde den tale, hr. Poul Nødgaard holdt.

Det Radikale Venstre støtter også af letforståelige grunde lovforslaget. Jeg tror, jeg skal lade være med at komme med en længere tale om, at der var behov for at gøre meget mere; det er uden videre klart. Det, vi kan håbe på, er, at vi her får ydet en mere målrettet indsats, sådan at vi får nogle nye erfaringer for, hvordan man kan tilrettelægge sådanne forløb, som der her er tale om.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal endnu en gang sige tak for modtagelsen af lovforslaget.

Til fru Jytte Andersen kan jeg sige, at det underer mig lidt, at man kan få så forkert vejledning i AF-systemet, som fru Jytte Andersen her gjorde rede for. Jeg er ikke helt sikker på, om det sker i forvejen, men jeg vil under alle omstændigheder drage omsorg for, at AF løbende bliver orienteret om udviklingen i denne sag, for det har selvfølgelig megen relevans for det arbejde, som AF skal udføre.

Til hr. Poul Nødgaard, som i øjeblikket er stærkt optaget af andre aktiviteter, kan jeg sige, at man ikke skal forvente, at der bliver mange ledige lærere eller lokaler på baggrund af dette forslag. Det er rigtigt, at der er et ganske bestemt uddannelsessystem, som bliver ophævet, men det er jo ikke sådan, at vi stopper uddannelsesaktiviteter. De uddannelsesaktiviteter, som nu vil blive etableret, tager blot ikke udgangspunkt i de regler, der er vedtaget herinde, men i det behov, den ledige har. Der er tale om en behovsorienteret aktivering, ganske som man har anbefalet det i Zeuthenudvalget.

Selvfølgelig skal de, der er i gang med et uddannelses tilbud, ikke stoppe denne uddannelse, kan jeg også sige til hr. Poul Nødgaard.

Hr. Poul Nødgaard sagde så, at han den 14. januar ville indlede et korstog ikke alene imod regeringen, men også imod Socialdemokratiet. Må jeg minde om, at de korstog, man havde i middelalderen, ganske vist havde en midlertidig effekt, men i det lange løb endte med et ganske kummerligt resultat: Jerusalem forblev i de fremmedes hænder, da der var gået en ganske kort periode. Jeg tror heller ikke, hr. Poul Nødgaard får stor glæde af det, hvis han vil indlede et korstog. Men derfor glæder jeg mig alligevel til at diskutere arbejdsløshedsproblemet med hr. Poul Nødgaard den 14. januar.

Der er selvfølgelig ikke tale om et bluffnummer, hr. Poul Nødgaard. Der er tale om nogle ganske fornuftige initiativer på baggrund af den situation, vi står i nu, hvor vi desværre ikke har fået vedtaget den fremadrettede aktiveringsordning, som vi har forhandlet om i nogle måneder.

Det er naturligvis beklageligt, at dette ikke allerede er sket, men det er helt afgjort meningen, at forhandlingerne om det fremtidige akti-

[Arbejdsministeren]

veringssystem skal fortsætte i de første måneder af 1993, sådan at vi i god tid inden 1994 kan få en ny aktiveringsordning præsenteret for de mennesker, der skal arbejde med det nye system, og naturligvis også for de kunder, der kommer i butikken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af ungdomsydelsens visitationsperiode).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Karen Jespersen (S):**

Forslaget her er en af de virkelig positive konsekvenser af finanslovaftalen. Det er positivt, fordi det betyder, at kommunerne får bedre tid til at finde beskæftigelsestilbud til unge på bistandshjælp, og det er positivt, fordi det betyder, at man i højere grad kan koncentrere sine kræfter og ressourcer om de unge, der virkelig trænger til en håndsækning for at komme ind og blive på arbejdsmarkedet.

I dag er reglerne sådan, at alle unge mellem 18 og 25 år, der ønsker at få bistandshjælp, inden 2 uger skal have et tilbud om beskæftigelse af 5 måneders varighed. Socialdemokratiet har hele tiden været imod, at visitationsperioden er så kort som 2 uger. Vi har ønsket en visita-

tionsperiode på 3 måneder, fordi det betyder, at de unge, der er på vej ind i en uddannelse eller af andre grunde kun ganske kortvarigt er på bistandshjælp, klarer sig selv, sådan at kommunerne ikke skal bruge kræfter og ressourcer på dem.

På et tidspunkt kom der en rapport fra Socialforskningsinstituttet, der bekræftede, at man med den korte visitationsperiode bruger for mange kræfter på de unge, der egentlig ikke har problemer med at komme ind på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet.

Det er den ændring i bistandsloven, der nu bliver foreslået af ministeren, sådan at gruppen fra 21 til 25 år først skal have et beskæftigelsestilbud, når de har været på bistandshjælp i 3 måneder. Det støtter Socialdemokratiet. Vi havde gerne set, at det skulle gælde alle unge på bistandshjælp, også dem fra 18 til 21 år, men vi er tilfreds med, at det i første omgang gælder den førstnævnte gruppe unge.

Per Tærshøj (KF):

Aktiveringssigt for alle unge under 25 år fastholdes også i dette lovforslag, og det er det altafgørende for os i den konservative gruppe. De 18-20-årige skal fortsat i gang med et tilbud senest 2 uger efter, at de har henvendt sig på bistandskontoret.

Lovforslaget ændrer derimod på tidsfristerne for de 21-24-årige, som først får krav på at komme i gang senest 13 uger efter ansøgningen om hjælp. Den forlængede tidsfrist for denne gruppe unge giver kommunerne lidt bedre muligheder, både for at løse opgaven og for at målrette aktiveringstilbudene til de unge, der ikke umiddelbart selv kan finde arbejde eller uddannelse. Alt andet lige giver det også kommunerne mulighed for at finde kvalitativt bedre tilbud til den enkelte, og det er ligeledes vigtigt, at kommunerne fortsat kan give de unge aktivitetstilbud før udløbet af de nævnte frister. Disse tidsfrister er altså fortsat at betragte som sidste udkald for kommunerne.

Vi kan støtte forslaget, som jo selvfølgelig også er en del af finanslovaftalen, og som en sidste bemærkning – det var den forrige taler også inde på – kan jeg sige, at i kommunerne er man usædvanlig glade for dette forslag, ikke mindst i den kommune, hvor jeg kommer fra.

Helge Sander (V):